

Weikop: Det er under denne forhandling meget stærkt blevet understreget, at det, det drejer sig om i dag, er at tage en foreløbig beslutning, og det er også fra forskellig side tydelig sagt, at visse meget væsentlige forudsætninger må opfyldes, før man til sin tid kan træffe den endelige beslutning om at gå ind i det store fællesmarked. Det ville måske ikke være unaturligt, hvis praktisk taget alle medlemmer af det høje ting, som i dag overværer denne meget vigtige forhandling, hver for sig ud fra forskellige betragtninger ville opstille visse forudsætninger for at gå med, når den endelige beslutning skal træffes, men hvis hver enkelt medlem ville gøre dette, ville man vel næppe komme nogen vegne, og jeg kunne tænke mig, at enhver forhandling i det høje ting ville strande på meget væsentlige og for Danmark livsvigtige forhold.

Jeg skal derfor heller ikke for mit eget vedkommende deklarerer, hvilke forudsætninger jeg mener må være opfyldt, for at jeg til sin tid vil kunne tiltræde den endelige beslutning. Men inden vi når frem til at tage stilling til den afgørende beslutning, skal der — det blev også sagt af den højtærede udenrigsminister — tages stilling til en række vigtige spørgsmål, spørgsmål, der også vil have stor indrepolitisk betydning. Jeg tænker her på det økonomiske og hele det lovgivningsmæssige grundlag, der må tilvejebringes for Danmarks indtræden eller sideløbende med Danmarks indtræden i fællesmarkedet.

Under de forhandlinger, der har været ført, har den højtærede udenrigsminister meget klart tilkendegivet, at han for sit vedkommende vil bestræbe sig for gennem forhandling også med oppositionen og dermed også med det parti, jeg tilhører, at nå frem til den enighed, der jo også er en afgørende nødvendighed for at kunne få gennemført denne store og — lad mig gentage det, som den højtærede udenrigsminister sagde — skelsættende sag.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerups tale kunne give mig nogen anledning til at spørge mig selv, hvordan det vil gå med disse økonomiske, erhvervsmæssige og lovgivningsmæssige spørgsmål i det hele, der skal ordnes, vel så vidt muligt forud for en eventuel tilslutning. Gælder nu den højtærede udenrigsministers tilsagn

om forhandling og forståelse af vore synspunkter også alle disse forhold? For det kan jo ikke være tanken, at den tilkendegivelse, vi i dag klart og tydeligt fremsætter angående vort medarbejderskab med hensyn til indlemmelse i fællesmarkedet, kan føre til en tilsidesættelse af vore synspunkter vedrørende den meget omfattende lovgivning, der følger i fællesmarkedets kølvand — netop det, det ærede medlem hr. Poul Møller sagde. Jeg for mit eget vedkommende vil selvfølgelig gerne medvirke til, at den nødvendige lovgivning tilvejebringes, men forhandlingerne herom må føres i en anden ånd og under en anden form, end de hidtil er blevet ført af regeringen og regeringspartierne, når det har drejet sig om den økonomiske og erhvervsmæssige lovgivning.

Lovgivningen vedrørende hele det danske erhvervsliv og den økonomiske lovgivning må nu ses i lys af det større marked og i lys af de meget store vanskeligheder, det danske erhvervsliv nu må overvinde. Derfor må jeg sige, at f. eks. den lovgivning, der vel må fremkomme fra handelsministeriet, må være præget af de store linjer og ikke præget af et snæversyn, som stammer fra ministeriets tidligere, jeg var lige ved at sige småtingsafdeling. Småligheden må ikke være i højsædet over for erhvervene, tværtimod må erhvervene have langt større frihed, end de har nu, fordi det større marked ikke yder erhvervene beskyttelse og frygten for højere priser er afløst af bestræbelser for at opnå lønnende priser. Derfor bør vore administrative kræfter efter min mening ikke ødsles på ligegyldige opgaver; der bliver i sandhed brug for alle administrative kræfter til at løse de større opgaver. Jeg mener, at der må og bør forhandles om tingene, men sporene skræmmer. Jeg håber, at der virkelig skal forhandles om den nødvendige lovgivning, og jeg tror, at det vil være uheldigt for opnåelse af den brede tilslutning, hvis der i det kommende daglige, ja, jeg var lige ved at sige grå udvalgsarbejde, skal arbejdes som hidtil, et arbejde, der i visse tilfælde er gået ud på, at betænkning skulle afgives på et bestemt tidspunkt, uden at egentlig forhandling og dybtgående overvejelser har fundet sted.

Jeg har gerne med disse ord villet sige, at jeg for mit vedkommende er enig i mit